

вънкашно влияние, а още по-малко съ влиянието на Русия, на които политическите стрѣмления, може би, сѫ съвсѣмъ противоположни съ цѣльта на българското въстание; но че това въстание е чистъ производъ отъ страданията и отчаянието на българитѣ подъ турското тиранско управление. Сичкия европейски печатъ бѣше се повель въ това врѣме по турский печатъ отъ Цариградъ, и представляваше въстанието, че то било произведено отъ нѣкакви си руски комитети, като въоржили тѣ 150—200 души съ съгласието на румънското правителство въ Ромѫния, и ги испратили прѣзъ Дунава, и много други какви ли нещешъ конжектури. Като четяхъ тогава сички тия лъжовни свѣдения, що прѣскаха вѣстниците, излѣгвахъ вънъ отъ себе си, особено като знаяхъ какви ли не прѣчки ни туряше Оффенбергъ, въ това отношение. Както пакъ прѣди да се появи това въстание, той пущаше при своите колеги, че Комитета се състоялъ главно отъ поляци и нѣкои ничтожни българи и прочее. Отъ съдѣржанието на адресътъ, съкой българинъ ще види истинската цѣль на *български таенъ съзакътъ Комитетъ* т. е. отстранение на съко чуждо влияние, а главно че това е частна българска работа.

Ето и мемоарътъ къмъ Султана въ оригинала на български, защото и той бѣше преведенъ на френски.

III. Негово Имп. Величество Султанъ Абдулъ Азисъ-Ханъ.

Ваше Величество,

Злоупотрѣблениета, които продължаватъ Вашите подчинени власти, да извѣршватъ надъ настъ българитѣ съ едно неприятелско отнасяние; сѫщо и Ваше Величество, като неблаговолихте никога, като правъ отецъ, да чуете оплакванията и желанията на вѣрния Ви Български народъ, — намѣрихме се крайно принудени да заловимъ оржието въ рѣцѣ, и да прѣгазимъ прѣзъ пороя на кръвта, за да излѣземъ съ кърваво лице прѣдъ *Vасъ*,